

Κριτική

Kumku Yamki

Αρκετά μέλη του Κοινωνικο-πολιτιστικού Συλλόγου Φιλελλήνων «Περίπλους» είχαμε τη χαρά να παρακολουθήσουμε την παράσταση κουκλοθέατρου του ελληνικού θιάσου Φύρδην Μίγδην, η οποία φιλοξενήθηκε στο ζεστό θέατρο της La Fundición, στο πλαίσιο του **42^{ου} Διεθνούς Φεστιβάλ Κουκλοθέατρου του Μπιλμπάο**. Κάποια παιδιά κατέφτασαν με ένα *καλησπέρα* στα χείλη, κάτι που μας εξέπληξε πολύ ευχάριστα.

Επρόκειτο στην πραγματικότητα για την πρεμιέρα του έργου, μια δουλειά που είχε πάρει τη μορφή της σταδιακά, κατά τη διάρκεια των τριών προηγούμενων ετών. Το όνομα *φύρδην μίγδην*, συνώνυμο του *totum revolutum* στα ισπανικά, οφείλεται στο γεγονός ότι τα κορίτσια του θιάσου προέρχονται από διαφορετικούς καλλιτεχνικούς χώρους: η μία είναι κουκλοπαίκτρια, η άλλη είναι χορεύτρια και η τρίτη ηθοποιός. Πάνω σε αυτή τη βάση ανέπτυξαν μια δική τους γλώσσα, γεμάτη συμβολισμούς, για να μιλήσουν, στην προκειμένη περίπτωση, για την καθιστική ζωή που βιώνει ο σύγχρονος άνθρωπος, για τα *δεσμά της καρέκλας*, τα οποία με τη σειρά τους συνδέονται με την εξάρτηση και τον εθισμό στις οθόνες, τις ηλεκτρονικές συσκευές, κ.λπ.

Είδαμε μια δουλειά λεπτών χειρισμών, γεμάτη λεπτομέρεια, πλαστικότητα και ποιητικότητα. Σε όλα αυτά προστίθεται η γυναικεία ευαισθησία, αφού η κούκλα μοιάζει σαν μια προέκταση των τριών τους. Ο τρόπος ροής των κινήσεων θύμιζε σε κάποιους θεατές το *cinechin*, έναν εξαιρετικά δημοφιλή προβολέα ταινιών για παιδιά που είχε κυκλοφορήσει στην Ισπανία τη δεκαετία του 1970.

Μας άρεσε πολύ η συζήτηση που ακολούθησε, κατά την οποία ανταλλάξαμε απόψεις με τις καλλιτέχνιδες. Μάθαμε ότι η κούκλα είναι έργο της Σλοβάκας

Katarina Cakona. *Kumku*, το όνομα της κούκλας, παραπέμπει στο κουμκουάτ, χαρακτηριστικό φρούτο της Κέρκυρας, που είναι η γενέτειρα της κουκλοπαίκτριας και σκηνοθέτιδας Ζωής Βλάσση. Το επώνυμο, *Yamki*, σημαίνει λακκάκι στα σλοβάκικα, μια επιλογή που θα λέγαμε πως κλείνει το μάτι στη δημιουργό της κούκλας. Οι κουκλοπαίκτριες προσδοκούν να παρουσιάσουν το *Kumku Yamki* στα ελληνικά σχολεία με σκοπό να ευαισθητοποιήσουν τους εφήβους σε σχέση με τους κινδύνους της καθιστικής ζωής, και, κατ' επέκταση, οποιασδήποτε συνήθειας καταναγκαστικής και αφύσικης προς το σώμα και το μυαλό μας.

Επιπλέον, το έργο βρίσκει στήριγμα σε κάποιες διηγήσεις που ακούγονται και είναι απαραίτητες για να γίνει κατανοητή η σκοπιμότητα των όσων συμβαίνουν επί σκηνής. Η δράση ξεκινά με τη δήλωση ότι το σώμα μας είναι φτιαγμένο από το υλικό των αστεριών, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι όταν αγγίζουμε το μάγουλο ενός ανθρώπου ή κόβουμε ένα λουλούδι, αισθανόμαστε το σύμπαν πέρα για πέρα. Τελικά, η *Kumku Yamki* βρίσκει τον δρόμο της προς την ελευθερία, πιθανότατα χάρη στο ατίθασο πνεύμα της. Η φύση, με τη σοφία της, είναι η μεγάλη δασκάλα και θεραπεύτριά της: η φύση όχι μόνο ως κάτι εξωτερικό, αλλά και εσωτερικό.

Το να αποκτήσουμε συνείδηση της ίδιας μας της φύσης και να την αφουγκραστούμε πραγματικά θα ήταν μια καλή αφετηρία για αλλαγή: Να αφήσουμε πίσω ό,τι δε μας προσφέρει ειρήνη και να στραφούμε σε συλλογικό επίπεδο —και να στρέψουμε αυτόν τον κόσμο— στην ωραιότητα, την αγάπη, τον σεβασμό, τη διαίσθηση, την ισότητα, τη συμπόνια και σε όλα όσα πρεσβεύει η θηλυκή αρχή, δίνοντάς μας την ευκαιρία για ίαση και αναγέννηση ολοκληρωτική.

Βίκυ Ρούσκα